

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Ja, nu er det ikke sådan, at jeg skal stå og lave pr for mine egne bøger. Men jeg kunne tage sribetvis af avisartikler, som siger det modsatte, som taler om patienter, der er blevet sendt hjem og har lagt sig til at vente på, at der kom nogen og hentede dem, bedemanden, eller hvad ved jeg, og det er altså i 2006.

Jeg bliver vred, når hr. Jørgen Winther prøver at få det til at se ud, som om vi har siddet nogle politikere i det her Folketing, som bevidst har hindret kræftpatienter i at få en eller anden form for behandling. Hr. Jørgen Winther bliver nødt til fra Folketingets talerstol også at komme med den indrømmelse, at der i 1980'erne overhovedet ikke var nogen dokumentation for det, man var i gang med rundtomkring i verden.

Det var jo ikke Socialdemokratiet, der som sådan var imod. Samtlige læger, Sundhedsstyrelsen, Kræftens Bekæmpelse, samtlige kræftlæger i det her land sagde: Vi vil gerne bede om noget dokumentation. Det har vi så fået efterhånden. Vi har også fået hevet alternative behandlinger til Danmark, og det er der ingen tvivl om at vi hilser med glæde. Men situationen så altså anderledes ud sidst i 1980'erne, end den gør i dag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Jeg forstår godt, at fru Lone Møller siger det her. Men på den anden side: Eksperimentel kræftbehandling, som vi nu har fået indført via second opinion, er netop kendetegnet ved, at der ikke foreligger dokumentation for, at behandlingen hjælper. Det var jo det, som vi gerne ville have haft igennem i 1990'erne, og som Socialdemokratiet gang på gang rystede på hovedet af og sagde nej til hver eneste gang.

Kl. 13.50

Men jeg vil også godt sige: Lægerne er blevet langt, langt bedre. Tænk bare på Herceptin inden for brystkræftbehandlingen. Det gode for kræftpatienter i dag'er, at mens det tidligere var sådan, at det næsten var en dødsdom, er det i dag næsten sådan, at man bliver medicinsk patient med masser af mulige forskellige behandlinger – strålebehandling og kemobehandling og eksperimentel behandling osv. Mange kræftpatienter lever i dag meget, meget længere, og det er godt.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg vil godt lidt forfølge det der med, hvor meget bedre man er blevet. Selvfølgelig er der kommet strålekanoner og sådan noget, men når jeg læser den nyeste bog, vi har fået om kræft i Danmark, og når jeg ser på hver eneste kræftdiagnose, kan jeg se, at der ikke ret mange steder står, at dødeligheden er faldet. At dødeligheden ikke er faldet specielt meget inden for ret mange af kræftlidelserne, uanset at udviklingen går den rigtige vej, og uanset at der kommer penge til, er jo noget, vi alle sammen kan beklage.

Så vil jeg også godt høre: Nu har vi fået at vide i dag, at det er svært at udtale sig om det med lægemangel, men nu har hr. Jørgen Winther stadig væk nogle lægelige relationer, så det kunne være, vi kunne få hr. Jørgen Winther til at fortælle os, om det var rigtigt, at vi mangler 3.000 læger, eller hvad det nu er, vi mangler.

Med hensyn til den eksperimenterende behandling: Nu har vi lige fået et reklamefremstød for hr. Jørgen Winthers bog, som jeg også godt kan huske. Jeg kender jo også en af de patienter, der har medvirket til den. Så vil jeg gerne spørge: Stod hr. Jørgen Winther ikke ret alene i sit eget parti, dengang jeg og andre enkeltpersoner i forskellige partier var positive over for det, vi så på Karolinska? Jeg husker ikke, at der var ret meget opbakning i Venstres gruppe til hr. Jørgen Winther.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det spørgsmål vil jeg meget gerne svare på. Da jeg kom med ideen om eksperimentel kræftbehandling i 1990'erne, var det svært af få det igennem Venstres gruppe. Det var mest, fordi lægerne i Danmark var imod det, kræftlægerne var imod det, alle var imod det, men jeg husker også, og jeg vil også gerne rose fru Karen J. Klint for det, at vi to havde sådan en stille forståelse af, at det her var noget rigtigt. Så skulle vi begge to have vores partier med på det efterhånden.

Nu er eksperimentel kræftbehandling i orden og nu har vi et second opinion-panel osv., og sundhedsministeren har rost den her ordning som værende udmærket, og det vil jeg også gerne gøre.

Det, der glæder mig i dag, er, at danske kræftlæger i dag roser sig af, at vi som det eneste sted i Europa har denne ordning med den her eksperimentelle kræftbehandling. Og det er jeg faktisk